

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

donderdag 1 sept. **Efeziërs 4:3-4**

'...je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede: 4 één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één hoop van jullie roeping;...'

De 'eenheid van de geest' rust op zeven waarheden, met als thema: ÉÉN (u ziet er hier drie in de tekst). Gelovigen zouden *al die zeven aspecten* erkennen en aanvaarden...

Er is slechts het ENE lichaam van Christus. Hij voegt mensen samen tot een lichaam, een organisme, waarvan *Hij* alleen het Hoofd is. Mensen gaan graag op Zijn plaats staan en menen, dat wij zaken hier voor Hem te moeten regelen. Echter, *Hij is* bij machte en heeft de kracht om Zijn lichaam aan te sturen, naar Zijn wil en bedoelen! Dát erkennen zou al zoveel minder verdeeldheid betekenen binnen Zijn lichaam... Laat Zijn ootmoedige gezindheid toch mogen heersen! Tegelijk beseffen we heel goed, dat een gezindheid van twee kanten komt om werkelijk (verzoening en) vrede te bewerken. De Heer Jezus, Paulus en velen kregen, ondanks hun gezindheid, zeer veel lijden te verduren. Hij stierf zelfs de 'vloekdood'...! Maar in dat ENE lichaam krijgt ieder zijn eigen stukje dienstwerk. Hij geeft dan kennis, kunde, kracht en de wil, om dat stukje werk te kunnen doen.

vrijdag 2 sept. **Efeziërs 4:4a**

'...:één lichaam en één geest,...'

Gisteren werd het ENE lichaam genoemd. Nu lezen we over één geest. God heeft gelovigen verzegeld met de geest van de belofte, de heilige; als een waarborg van ons 'lotdeel'! Ef.1:13b-14 Dat alles kregen wij onafhankelijk van onze 'status' hier op aarde ...

In elke 'periode' van Gods plan heers(t)en steeds verschillende wetmatigheden. En sinds Paulus ook aan gelovigen uit de natiën dat éne lichaam van Christus verkondigde (in deze 'genade-tijd'), werd duidelijk, dat zowel *Joden* als gelovigen uit de *volkeren* één geest hebben ontvangen. Voorheen was dat in Israël ondenkbaar, omdat daar overal onderscheid gold. Er waren (hoge-)priesters, Levieten, er was onderscheid tussen mannen en vrouwen en dan had je ook nog de 'natiën'. Ieder mocht alléén zijn eigen 'stukje' betreden; overal waren regels voor. En de 'volkeren' telden helemaal niet mee! Maar nu, in het lichaam van Christus is ieder één gemaakt, Jood of niet Jood, man of vrouw, slaaf of rijke, geen onderscheid! Sterker, Gods geest is uitgestort in wie Hij tevoren al uitgekozen en geroepen heeft. Wat een genade! Er is vrije toegang tot Hem!

zaterdag 3 sept. **Efeziërs 4:4b-5a**

'... zoals jullie ook geroepen werden in één hoop van jullie roeping 5 één Heer ...'

Paulus maakte in 1Thessalonicenzen 4:13-18 een vóór-verwachting bekend, die aan Israël niet gegeven werd. Deze 'hoop', (voor-)verwachting, betreft het lichaam van Christus. Alle leden van Zijn lichaam zullen, tegelijk, in een oogwenk, in wolken tot Hem geroepen worden, voor een ontmoeting met Hem in de lucht, om dan altijd bij Hem te zijn. En... om onze bediening te midden van de hemelingen te gaan doen. Ef.3:10 Want het al, ook in de hemelen, moet aan Hem onderworpen worden. Dit is onze ENE verwachting (hoop), heel anders dan Israëls 'hoop'... Israël heeft de verwachting van het Koninkrijk hier op aarde en daarop aansluitend, van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Wij kijken omhoog...!

Wij hebben ook één Heer. In Israël stonden er velen tussen een Israëliet en God in. Denkt u aan de (hoge-)priesters, die moesten bemiddelen tussen de mensen en God. Maar wij hebben slechts Christus als onze ENE Heer, Hij is de Middelaar. Geen ander mens zou tussen God en een lid van de gemeente in mogen gaan staan, dan Christus Zelf.

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

zondag 4 sept. **Efeziërs 4:5-6**

'...; één Heer, één geloof, één doop, 6 één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.'

Zouden we het ons niet zeer ter harte moeten nemen, dat Paulus spreekt over één geloof? In vele voorbije tijden en ook nu leek/likt ieder wel een eigen geloof met bijbehorende dogma's te 'maken'. Toch geldt voor deze tijd van genade één waarheid, die Paulus bekend maakte: het evangelie van rechtvaardiging, genade, verzoening en vrede. Dat we door het geloof **van** (let op, niet: **in**) Christus gerechtvaardigd zijn, niet uit werken van de wet.¹ Fil.3:9 Verderop in vers 13 spreekt Paulus over eenheid van het geloof, wat mensen betreft die (in beeldspraak) volwassen, 'gerijpt' zijn. Slechts *Paulus' evangelie* zou hier en nu (in de 'genade-tijd') verkondigd worden! Wederzijdse verzoening *door het geloof van Christus!*

En voor die tijd geldt slechts één doop, zoals 1Cor.12:13 aangeeft: *'Want in één geest ook zijn wij allen tot één lichaam gedoopt [...]'* Een geestelijke doop, niet de waterdoop. Zie ook 1Cor.1:17 waar Paulus zegt, dat Christus hem niet heeft gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen.

Hij nu is *Gód*, de ENE God: Hij Die alles zijn plaats toewijst. *Hij* bepaalt alles: over, door en in allen!

Nu we deze week ook zeven aspecten van het 'ÉÉN' bekeken hebben, beseffen we mogelijk nog meer van Zijn grote genade. Laten we die eenheid van de geest, in de band van de vrede, zeer hoog houden, in alle aspecten erkennen. Genade en vrede van Hem!

maandag 5 sept. **1 Corinthiërs 2:6,7**

'Toch spreken wij wijsheid tot hen die volwassen zijn, een wijsheid echter die niet van dit tijdperk is, noch van de oversten van dit tijdperk, die buiten werking gesteld worden, 7 maar wij spreken Gods wijsheid in een geheimenis.'

Thema van deze week is de wijsheid van toekomstige dingen.

De apostel Paulus schreef in het eerste hoofdstuk over het 'woord van het kruis'. Voor hen die gered worden is het Gods kracht.¹ 1Cor.1:18 Hij zet de 'dwaasheid van het kruis' tegenover de wijsheid van deze wereld. Hij kwam bij de Corinthiërs geen wijsheid van mensen vertellen, maar om te spreken over Christus, de Gekruisigde. Die wijsheid is niet van dit tijdperk, waarin menselijke wijsheid klinkt met overredende woorden en theorieën.¹ 1Cor.2:4 Die wijsheid zal worden teniet gedaan. Gods wijsheid wordt bekend gemaakt in een geheim. Daarover zal het deze week gaan.

dinsdag 6 sept. **1 Corinthiërs 2:7a**

'...maar wij spreken Gods wijsheid in een geheimenis...'

Veel mensen zijn dol op geheimen of nieuwtjes. Iets weten wat een ander niet weet en daarmee misschien aandacht krijgen. Soms gaat het alleen maar over geruchten of roddels in zo'n geval. Bij de apostel gaat het om beloften en omgang met God. Daar komt volwassenheid bij kijken, geestelijke volwassenheid² en inzicht over de toekomstige tijden. Paulus volgde daarbij eigenlijk de woorden van onze Heer Jezus toen Hij tegen Pilatus zei: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.¹ Joh.18:36 Soms roept het spreken over 'geestelijk inzicht' al wrevel op bij mensen, gelovigen niet uitgezonderd. Dan komt de wijsheid van dit geheimenis niet verder dan wat klanken in de oren. Er is wijsheid die al in het verleden bekend gemaakt is maar er is ook wijsheid in een geheimenis. Onze Heer wees op het komende koninkrijk, dat al door de profeten, zoals Daniël, Ezechiël, Jesaja, Zacharia en anderen bekendgemaakt was. De apostel Paulus spreekt over een ander koninkrijk, het koninkrijk van God.¹ 1Cor.15:50 Dat was nog niet eerder bekendgemaakt. Daar gaan we morgen mee verder.

woensdag 7 sept. **1 Corinthiërs 2:7b**

'...een wijsheid die weggehouden is, die God tevoren bestemd heeft...'

Het koninkrijk waar Jezus over sprak tegen Pilatus is anders dan het koninkrijk waar Paulus over spreekt.¹ 1Cor.15:50 De apostel Petrus noemt het eerstgenoemde koninkrijk 'de dag van de Heer'² 2Petr.3:10 en ook Paulus gebruikt deze uitdrukking, wanneer Hij schrijft: 'de dag van de Heer komt als een dief in de nacht'.¹ 1Thess.5:2 De wijsheid waar Paulus nu over schrijft in een geheimenis, gaat over een toekomstig *hemels* koninkrijk. Dat koninkrijk is de plaats

van óns burgerschap. Een plaats waar geen toegang is voor vlees en bloed ^{1 Cor. 15:50} maar waar een lichaam van heerlijkheid voor wordt aangepast voor ons. Een lichaam dat gelijkvormig zal zijn aan het lichaam van heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus. Dát is ons toekomstige domein dat onverbrekelijk met de hemelen verbonden is. ^{Fil.3:20-21}

donderdag 8 sept. 1 Corinthiërs 2:8

'...,die niemand van de oversten van dit tijdperk heeft gekend,...'

Deze wijsheid is niet van dit tijdperk. Zelfs de leiders van de wereld wisten (en weten) er niets van. Anders hadden zij de Heer van de heerlijkheid niet gekruisigd, voegt de apostel er aan toe. Hoe kunnen wij het dan te weten komen? 'Omdat God het aan ons bekend maakt, door Zijn geest. Het gaat over alles wat God gereedmaakt, voor hen die Hem liefhebben. ^{:10} Wat dat inhoudt zullen we morgen verder bespreken.

vrijdag 9 sept. 1 Corinthiërs 2:9

'Wat het oog niet waarneemt en het oor niet hoort en tot waar het mensenhart niet opsteeg, wat God gereedmaakt voor hen die Hem liefhebben.'

Onze huidige zintuigen schieten te kort om te zien of te horen of zelfs maar te kunnen overwegen in ons hart, wát God heeft gereedgemaakt voor wie Hem liefhebben. Daar is een extra 'zintuig' voor nodig; Zijn geest. ^{vs10} Want de geest doorzoekt alles, zelfs de diepten van God. Geen menselijke wijsheid of diploma's zijn nodig om het geheim te kennen. God maakt het aan ons bekend door Zijn geest, die Hij geeft aan alle gelovigen. ^{o.a.: Rom. 5:5; Ef.1:13, 3:30; 1 Cor.3:16}

zaterdag 10 sept. 1 Corinthiërs 2:11

'Wat van God is, weet niemand, behalve de geest van God'

Wat een geweldig feit maakt de apostel Paulus hier bekend. Wij hebben niet de geest van de wereld gekregen, maar de geest van God! God transplanteert of kopieert niet al Zijn kennis en wijsheid en alles wat Zijn geest ons duidelijk maakt pardoes in ons. Het is geen 'copy -paste' actie zoals we bestanden in een computer overzetten. Zijn woord en Zijn geest werken samen, zodat gelovigen geestelijke wijsheid ontvangen. Dat vindt plaats in een proces van leren wat Zijn woord bekendmaakt en stap voor stap groeien naar geestelijk inzicht. Het is een levenslang proces.

zondag 11 sept. 1 Corinthiërs 2:12

'...,opdat wij zouden weten wat ons door God in genade geschonken is,...'

Wanneer wij even door zouden lezen in 1Corinthiërs 3, ontdekken wij dat Paulus aan hen schrijft: 'weten jullie niet'? ^{3:16} Dat schreef hij aan gelovigen. Er ontbrak nog kennis aan hun geloof. 'Dat jullie een tempel van God zijn en de geest van God in jullie woont? De tempel van God is heilig, dat zijn jullie!' Maak jezelf niets wijs; als iemand onder ons meent wijs te zijn in dit tijdperk, laat hem dwaas worden, opdat hij wijs zou worden. De wijsheid van deze wereld is dwaasheid bij God. De Heer kent de redeneringen van de wijze, dat ze tevergeefs zijn! Roem niet op mensen, want alles is van jullie, schrijft hij. God geeft wijsheid door via mensen die Hij daarvoor geeft. Niet om ze achterna te lopen, maar om wijs te worden. Paulus of Apollos of Kefas beroemen zich niet op zichzelf. Laten wij er dan ook geen 'menselijke helden' op na houden. Alles is van ons, maar wij zijn van Christus. Christus Jezus werd ons tot wijsheid van God; dus wie dus roemt, laat hen roemen in de Heer! ^{1Cor.1:30-31}

maandag 12 sept. Efeziërs 4:1-3

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebondene in de Heer, waardig te wandelen vanwege de roeping waarmee jullie werden geroepen 2 met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde, 3 je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede:...'

Wanneer wij deze eerste verzen even rustig doorlezen en daarna nog wat overdenken, zien we dat het hier over onze wandel gaat. Wandel, of gedrag, is het gevolg van wat er in ons innerlijk plaatsvindt. Ons innerlijk is een wonderlijk geheel van gevoelens, opvoeding, ervaringen, kennis en verlangens. Ons innerlijk is misschien wel het meest kenmerkende van ons bestaan; meer nog dan ons uiterlijk. Zegt de schrijver van Spreuken niet over de kern van ons innerlijk: 'Wat je ook bewaakt, bewaar je hart, want daarin zijn de uitgangen van leven. ^{4:23}

[NCV]

dinsdag 13 sept. **Efeziërs 4:1-3**

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebundene in de Heer, waardig te wandelen vanwege de roeping waarmee jullie werden geroepen 2 met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde, 3 je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede:...'

Ons gedrag komt voort uit ons innerlijk, 'de innerlijke mens'. Wat er in onze 'innerlijke mens' plaatsvindt, komt naar voren in onze 'uiterlijke mens', dat is de buitenkant die voor iedereen zichtbaar is. De manier waarop we elkaar begroeten of ontlopen, een open gelaat of een afgewend hoofd. Er zijn nog veel meer manieren die wij best zelf kunnen bedenken. In geschrift of woord. Hoe we over iemand denken en erover spreken met anderen. Als kind las ik vroeger een bordje dat de slager in zijn winkel had opgehangen: 'Heeft u klachten, zeg het ons; bent u tevreden zeg het anderen'. De slager wist het al: *'Een goede naam is beter dan goede olie'...*^{Pred. 7:1} Goede of slechte woorden; opbouw in liefde of afbraak door laster, het zijn de uitgangen van leven die voortkomen uit het hart, het innerlijk.

woensdag 14 sept. **Efeziërs 4:1**

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebundene in de Heer, waardig te wandelen vanwege de roeping waarmee jullie werden geroepen,...'

Na het aanloopje van de afgelopen twee dagen, gaan we eens luisteren naar onze apostel. Hij had wel wat ervaring met het gedrag van gelovigen. Jazeker, gelovigen. Het gaat over ons gedrag, dat te maken heeft met onze roeping, die van mij en die van jou en die van alle anderen die geloven. Hij schrijft een vermaning, of meer nog, hij doet een beroep op ons, hij slaat als het ware zijn arm om mijn schouder en om die van jou, om ons in herinnering te brengen dat wij geroepen werden en geroepenen zijn. Wat wij ook maar willen verbergen, Gods geest doorzoekt onze harten en weet wat de gezindheid in ons is;^{Rom. 8:17} niet om ons te bestraffen of te berispen, maar om voor ons te pleiten! We zouden er bijna een smiley bij zetten, zo geruststellend is dit.

donderdag 15 sept. **Efeziërs 4:2**

'...,met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde,...'

Onze gezindheid wordt gevormd door Gods geest in ons. Daarom haalt de apostel waarschijnlijk sommige vruchten de geest aan.^{Gal.5:22} Liefde en geduld voor en met elkaar hebben, bouwt op. Geloof is toch de basis waarop wij allemaal staan? Niet eens óns geloof, maar het geloof van Jezus Christus.^{Rom. 3:22} Zachtmoedigheid en ootmoedigheid past gelovigen beter dan hardheid waarmee weleens wordt gesproken vanuit kennis en 'opvoedende' genade. Wij zouden die opvoeding beter door God laten doen. Evangelie verkondigen, dat van Paulus in onze tijd, is daarvoor het aangewezen instrument. Wanneer wij dat horen, mag God het dan zijn Die in ons zowel het willen als het werken bewerkt, voor Zijn welbehagen.

vrijdag 16 sept. **Efeziërs 4:3**

'...je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede:'

De eenheid van de geest kan een heleboel gedachten in ons oproepen. Daarom is het goed om dit gedeelte met grote aandacht te lezen en in ons hart te overwegen. Wanneer we dat doen, is het raadzaam om even verder te lezen tot vers zes. Dan valt het ons wellicht op dat er zeven kenmerken genoemd worden, die allemaal beginnen met ÉEN'. Daar is de eenheid van de geest op gebaseerd. Het tweede aspect wat in dit vers opvalt, is dat er staat dat we deze eenheid zouden *bewaren*. Niet zelf maken. Dit is gefundeerd op het feit, dat aan iedere gelovige Gods heilige geest gegeven is waarmee wij verzegeld zijn.^{Ef.4:30} vgl. o.a.: Rom.5:5; Ef.1:13, 3:30; 1Cor.3:16 Deze eenheid bewaren is een dagtaak. We zouden ons beijveren om dat te doen. Deze eenheid verbreken gaat vanzelf, wanneer wij ons laten meenemen door de geest en gezindheid van de wereld.

zaterdag 17 sept. Efeziërs 4:3

'...je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede:'

God heeft ons, gelovigen, met Zichzelf verzoend door de dood van Zijn Zoon. Dat gebeurde toen wij vijanden waren. Dat éénmalige, unieke offer heeft vrede gebracht. Hij is onze vrede.^{Ef.2:14} Hij maakt ons één. De innerlijke vrede baant zich een weg naar buiten in ons gedrag, in onze houding naar elkaar. In één van de stukjes van deze week ging het over deze houding. De kenmerken daarvan zijn: ootmoedige gezindheid, zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde. Dat zijn enkele van de eigenschappen die de geest ons geeft. Mag dat de band van de vrede versterken. Een drievoudig snoer wordt niet snel kapot getrokken.^{Pred.4:12} Zou dat snoer, deze band, gevlochten zijn met de draden van geloof, verwachting en liefde? Deze drie, waarvan de liefde de grootste is.

zondag 18 sept. Efeziërs 4:4-6

'één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één hoop van jullie roeping; één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.'

De zeven kenmerken waarop de eenheid van de geest gebaseerd is, staan in de verzen vier tot zes, die dit bijzondere tekstgedeelte completeren. Dit leesrooster is niet bedoeld om er een diepgaande studie van te maken. Het zijn korte overdenkingen voor de dag. Als afronding van de overdenkingen van deze week mogen we bedenken, dat de zeven kenmerken van eenheid betrekking hebben op onze verbinding met Christus, onze Heer en met God. Vervolgens ook op de onderlinge relatie met elkaar als gelovigen. Met name 'EEN geloof' veroorzaakt weleens beroering. De basis van het ene geloof is dat Christus stierf voor onze zonden, dat Hij werd begraven én dat Hij is opgewekt op de derde dag. Dát is in overeenstemming met de schriften.^{1Cor.15:3}

maandag 19 sep. Job 1:1,6-12

'1 In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad. [...] 6 Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook de satan bevond zich onder hen. 7 De HEER vroeg hem: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 8 De HEER vroeg aan de satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad.' 9 De satan antwoordde de HEER: 'Zou Job werkelijk zonder reden zoveel ontzag voor God hebben? 10 U beschermt hem immers, evenals zijn gezin en alles wat hem toebehoort. U hebt het werk dat hij doet gezegend, zodat zijn bezit zich steeds meer uitbreidt. 11 Maar als U uw hand naar hem uitstrekt en aantast wat hem toebehoort, zal hij U ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken!' 12 Toen zei de HEER tegen hem: 'Luister, met alles wat van hem is mag je doen wat je wilt, maar raak Job zelf niet aan.' Hierop vertrok de satan.' [NBV21]

Deze week lezen we het wonderlijke verhaal van Job weer eens. Het begint met een bizarre vergadering in de hemel (zou dat vaker gebeuren?). De vraag die gesteld wordt is er een om over na te denken. Als al het goede dat we hebben wegvalt, hebben we dat nog steeds ontzag voor God? Prijzen we Hem dan nog?

dinsdag 20 sep. Job 1:20-22; 2:9-10

'20 Toen stond Job op, hij scheurde zijn kleren, schoor zijn hoofd kaal en wierp zich ter aarde. 21 En hij zei: 'Naakt ben ik uit de schoot van mijn moeder gekomen, naakt zal ik tot de aarde terugkeren. De HEER heeft gegeven, de HEER heeft genomen, de naam van de HEER zij geprezen.' 22 Ondanks alles zondigde Job niet en maakte hij God geen enkel verwijt. [...] 9 Zijn vrouw zei tegen hem: 'Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.' 10 Maar Job zei tegen haar: 'Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?' Ondanks alles zondigde Job niet: hij sprak geen onvertogen woord.' [NBV21]

Als alles om hem heen wegvalt, prijst God Job. De Heer, Jahwe, heeft gegeven en genomen. Hij heeft het recht dat te doen. Dat wetende mogen we het goede én het kwade van God aanvaarden. Niet alleen een getuigenis van Job om over na te denken, of ook wij zo zouden kunnen reageren. Het is ook een getuigenis van de geweldige waarheid dat het

kwaad niet buiten God omgaat. Ook dat komt van Hem. Als we dan weten dat God liefde is, en er een weg mee gaat, dan kunnen we het ook aanvaarden. Laat dat ons dragen vandaag.

woensdag 21 sep. **Job 2:11-13**

'11 Drie vrienden van Job, Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naäma, hoorden van de ramspoed die hem had getroffen, en ze besloten hem op te zoeken. Onderweg ontmoetten ze elkaar, en samen gingen ze naar hem toe om hun medeleven te tonen en hem te troosten. 12 Toen ze Job vanuit de verte zagen herkenden ze hem niet, en ze barstten uit in luid geweeeklaag, ze scheurden hun kleren en wierpen stof omhoog over hun hoofd. 13 Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen, want ze zagen hoe vreselijk hij leed.' ^[NBV21]

Het verhaal van Job gaat verder met een lang, lang, gesprek tussen hem en zijn vrienden. Ze willen Job daarin aanpraten dat hem dit is overkomen omdat hij iets verkeerd gedaan moet hebben. Hoewel ze hiermee de plank missloegen, valt er ook wat goeds over de vrienden te zeggen. Zij gingen naar hem toe om hem te troosten, maar waar wij vaak gelijk met een dooddoener aankomen of op een andere knullige manier iets zeggen dat niet helpt op dat moment van verdriet, wachten zij daar tenminste nog zeven dagen mee, om er gewoon voor hem te zijn. Soms is dat al genoeg om elkaar te troosten. Er zijn voor elkaar, met elkaar rouwen en het verdriet delen.

donderdag 22 sep. **Job 38:1-7**

'1 Toen antwoordde de HEER Job vanuit een storm. Hij zei:

*"Wie is het die mijn besluit bedekt
onder woorden vol onverstand?*

3 Sta op, Job, wapen je;

Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet.

4 Waar was jij toen Ik de aarde grondvestte?

Vertel het Me, als je zoveel weet.

5 Wie stelde haar grenzen vast? Jij weet dat toch?

Wie strekte het meetlint over haar uit?

6 Waar zijn haar sokkels verankerd,

wie heeft haar hoeksteen gelegd,

7 terwijl de morgensterren samen jubelden,

de hemelbewoners juichten van vreugde?" ^[NBV21]

Na de lange discussies tussen Job en zijn vrienden, blijft Job volhouden dat hij niets verkeerd heeft gedaan zodat deze ellende hem overkwam. Maar in de discussie steekt toch iets van Jobs menselijke kant op. Hij weet niet waarom dit hem overkomt, maar God moet dat maar eens uitleggen. En wonderlijk genoeg, God antwoordt. Maar niet zoals we zouden verwachten. We lezen niets over de vergadering in de hemel, over de satan of Gods beweegredenen. In een paar prachtige hoofdstukken is Gods antwoord: Besef dat ik God bent, en jij een mens, en dat Ik dus echt wel weet wat ik doe. Waarom twijfel je daaraan, wie ben jij om Mij ter verantwoording te roepen? Weet jij het beter?

vrijdag 23 sep. **Job 38:28-33**

'28 Heeft de regen een vader?

Wie brengt de dauwdruppels voort?

29 Uit welke schoot wordt het ijs geboren,

wie baart de rijp van de hemel,

30 wanneer de wateren stollen, hard als steen,

wanneer het oppervlak van de zee bevroren raakt?

31 Kun jij de Plejaden aan banden leggen

of de ketenen van Orion losmaken?

32 Kun jij de dierenriem op tijd laten schijnen

en de Grote Beer met haar jongen de weg wijzen?

33 Ken jij de wetten van de hemel,

kun jij zijn orde aan de aarde opleggen?" ^[NBV21]

Hoe onvoorstelbaar groot is God. Hij heeft alles gemaakt, de aarde gegrondvest, de sterren hun plaats gegeven. Hij heeft de natuurwetten gemaakt, bepaalt het weer en houdt al het leven in stand. In ons beperkte denken twijfelen we wel eens aan God, of dit nu het beste idee was. Denken we het beter te weten, of vergeten simpelweg dat Hij er is. Laten we ons van tijd tot tijd verwonderen over God, de natuur, de aarde en de sterren. Laten we er af en toe aan herinnerd worden dat God zo groot is, van ons houdt en weet wat Hij doet.

zaterdag 24 sep. **Job 40:1-9**

'1 En de HEER vervolgde:

2 'Een mens die met de Ontzagwekkende twist – kan hij Hem iets leren? Laat hij die God terechtwijst op dit alles antwoorden!'

3 Job antwoordde de HEER:

4 'Ik ben onaanzienlijk. Wat zal ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond.

5 Ik heb eenmaal gesproken en zeg niets meer, tweemaal – en doe er het zwijgen toe.'

6 Toen antwoordde de HEER Job vanuit een storm:

7 'Sta op, Job, wapen je;

Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet.

8 Wil je mijn recht loochenen,

wil je Mij schuldig verklaren en zelf vrijuit gaan?

9 Is jouw arm zo sterk als die van God, heb jij zo'n donderstem als Hij?' ^[NBV21]

Van nature zijn wij mensen achterdochtig, vijandig tegenover God. Als ons dan kwaad overkomt, en we begrijpen niet wat God ermee uitwerkt, verliezen we wel eens onze positie en die van Hem uit het oog, en twisten we met de Ontzagwekkende, willen we Hem terechtwijzen. Job leerde ervan, zag zijn fout in, legde zijn hand voor zijn mond en erkende de grootheid van God. Zo'n herinnering hebben we soms nodig.

zondag 25 sep. **Job 42:1-6**

'1 Nu antwoordde Job de HEER:

2'Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor U onuitvoerbaar is.

3 Wie was ik dat ik, door mijn onverstand, uw besluit wilde toedekken? Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten.

4 U zei: "Luister, nu zal Ik spreken.

Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet."

5 Ik heb U horen spreken, en nu heb ik gezien wie U bent.

6 Daarom zal ik verder zwijgen, nu vind ik troost voor mijn kommervol bestaan.' ^[NBV21]

Job onderschikt zich aan God, Wiens wegen zoveel hoger zijn, bij Wie niets buiten Hem omgaat en voor wie niets onmogelijk is. Maar het antwoord van God schuurt misschien, blijft onbevredigend. Ja God is zo groot, maar waarom? Dit stuk laat het eigenlijk zien. Waarom overkomt ons kwaad? Allereerst om God te leren kennen, en daarna ook om Hem te leren vertrouwen en ons aan Hem te onderschikken. Om zo onze relatie met Hem te verdiepen en weer aan Zijn vaderhart te komen. Mogen ook wij daar troost in vinden.

maandag 26 sep. **Deuteronomium 5:1-3**

'Mozes riep geheel Israël samen en zeide tot hen: Hoor, Israël, de inzettingen en de verordeningen, die ik heden doe horen, opdat gij ze leert en naarstig onderhoudt. De HERE, onze God, heeft met ons een verbond gesloten op Horeb. Niet met onze vaders heeft de HERE dit verbond gesloten, maar met ons, zoals wij hier heden allen in leven zijn.'

Het is goed om bekend klinkende teksten regelmatig in de Schrift na te lezen. Wat dan ineens in het oog kan springen, blijkt uit de woorden die Mozes tot het volk spreekt: *'De HERE, onze God, heeft met ons een verbond gesloten op Horeb. Niet met onze vaders*

heeft de HERE dit verbond gesloten, maar **met ons**, zoals **wij hier heden allen in leven zijn.**'

Met ons: dat zijn al diegenen, de levende Israëlieten, die op dat moment voor Mozes staan. Een begin, wel met de nakomelingen van de vaders maar vanaf dit moment, als *het* verbondsvolk van Jahweh. Een tamelijk begrijpelijke vergissing is, dat mensen die de tekst lezen zich aangesproken voelen en zich vanwege hun liefde tot God en Zijn volk zich zelf nu tot dit verbond rekenen. Dat kan alleen als men daadwerkelijk nakomeling is van dit volk. Missen wij, uit de natiën, dan niet ontzettend 'de boot'?

Nee, geenszins! Wij mogen ons weten in het zoonschap geplaatst te zijn. 'Dus dan zijn jullie niet langer gasten en tijdelijk verblijvenden, maar jullie zijn medeburgers van de heiligen en gezinsleden van God!' Ef.2:19 [NCV]

dinsdag 27 sep. **Deuteronomium 6:1,2**

'Dit nu is het gebod, dit zijn de inzettingen en verordeningen, die de HERE, uw God, bevelen heeft u te leren om die na te komen in het land, waarheen gij zult trekken om het in bezit te nemen, opdat gij de HERE, uw God, vreest door al zijn inzettingen en geboden te onderhouden, die Ik u opleg, gij en uw zoon en uw kleinzoon, al de dagen van uw leven, en opdat gij lang leven moogt.'

Heel bijzonder dat de Schepper van hemel en aarde Zich zo verbindt met één groep mensen, het volk Israël. Hij bindt het volk aan Zich door het geven van Zijn inzettingen en verordeningen. Die zullen zij van Mozes leren en het houden ervan betekent voor hen vrede met hun God van het verbond en een lang leven! Dat zou toch de moeite waard moeten zijn om in het leven toe te passen? Vandaar dat velen zich uitstrekken naar een dergelijk leven. Maar heden ten dage hoeven wij ons niet te richten op die inzettingen, maar op de vervulling er van, Christus Jezus, onze Heer!

woensdag 28 sep. **1 Koningen 4:24,25**

'Want hij [Salomo] heerste over alles aan deze zijde van de Rivier, van Tifsach tot Gaza, over alle koningen aan deze zijde van de Rivier en hij had vrede [shalom] rondom alle zijden, zodat Juda en Israël gerust woonden, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom, van Dan tot Berseba, gedurende het leven van Salomo.'

Na een leven vol strijd van zijn Vader David, werd Salomo koning in zijn plaats. Hoe goed was dit door David voorbereid: het werd Salomo gegeven om zijn koninkrijk in vrede tussen alle volkeren te leiden. Een (tijdelijke) voorafschaduwning (helaas van korte duur) van het grote koninkrijk dat nog in het verschiet ligt voor Israël. Dit is het geheimenis van Israël. Vandaar dat we spreken van het komende koninkrijk uit de hemel dat op aarde zal neerdalen als de Heer terugkomt op de Olijfberg. Dan zal de Heer eerst Israël herstellen. Zelfs het koninkrijk van Salomo zal eenvoudigweg verbleken bij wat er dan komt. En Israël zal gesteld worden tot zegen voor de natiën die er dan zullen zijn. Als we heden toch eens zo naar Jeruzalem konden kijken, niet wat het is, maar wat het *wordt!* Wij kijken toch ook niet meer naar *wat we waren*, maar *wat we zijn geworden in HEM!*

donderdag 29 sep. **Handelingen 20:31**

'Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaren lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen.'

Hoe zou dat bij ons zijn? Stel dat het mogelijk was om Paulus als leraar/spreker uit te nodigen. Een rare vraag misschien! Zouden wij dat drie jaar lang achter elkaar kunnen waarderen? Is het mogelijk dat wij ons terecht laten wijzen? Onder tranen? Of zijn we ietwat gekwetst en beroepen we ons dan op: 'jij moet mij hoger achten dan jezelf?! En zouden we dan de broodnodige geloofsopbouw vanuit het woord een duw geven, omdat we de leraar van ons afduwen? Dan is het misschien wel een beetje tijd voor tranen.

In de tekst gaat het over het afscheid van de gelovigen te Efeze en de oudsten. Zij hadden een liefdevolle broederband met Paulus, hun apostel, opgebouwd. Zij kunnen nauwelijks afscheid van hun geliefde broeder nemen, omdat ze weten dat dit afscheid een vaarwel is. Paulus troostte hen en heeft met allen gebeden.

'De genade zij met allen die de Heer Jezus Christus in onverderfelijke liefde hebben! Amen!'
Ef.6:24 [NCV]

vrijdag 30 sep. **Handelingen 20:32**

'En nu, ik draag u op aan de Here [grondtekst: Here=God] en het woord zijner genade, aan Hem, die bij machte is te bouwen en het erfdeel te geven onder alle geheiligden.'

In deze zin kan 'draag ik u op' of 'vertrouw ik u toe' gebruikt worden. In de 'oude' Statenvertaling staat het als: *'En nu, broeders, ik bevele u Gode'*. Bij oudere mensen is misschien nog wel de afscheidsgroet 'Gode bevolen' bekend. (In het Nederlands al bekend sinds 1500) Dat betekent zoveel als 'God zij met u'; of, ik beveel jou aan bij God om bescherming op je weg. Dat is een innige, zeer betrokken, groet voor degene die vertrekt!

Bij Lukas 23:46, een voor ons uitermate bekende tekst uit de lijdenstijd, staat er: *'Vader in Uw handen beveel Ik mijn geest'*. [NBG]

In 1 Timoteüs 1:18 staat: *'Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn kind Timoteüs'* [NBG]

In deze drie vindplaatsen staat in de grondtekst: Gr.: 'paratithemai'.

Lezend in de Engelse concordante vertaling, zie ik dat men daar wel driemaal hetzelfde woord kan gebruiken: 'I am committing to'. Zo dicht mogelijk bij de Schrift, dat zou nog duidelijker zijn; helaas kan niet iedere taal precies hetzelfde uitdrukken als het Grieks.

Wat hier wel sterk tot uitdrukking komt, is de goede verhouding van Paulus en de Efeziërs. Ondanks, of misschien wel juist dankzij, de vermaningen die tot opbouw waren!

Wees Gode bevolen, aan het woord van zijn genade. Beter kan Paulus hen niet meegeven bij het hartelijke, maar ook moeilijke afscheid van de broeders!

